

Grožybė vietoj pelenų: gydantis atleidimo kelias

Bėgant metams ir stengdamasi rasti ramybę ir išgijimą atleidimo kelyje giliai suvokiau, kad tas pats Dievo Sūnus, kuris apmokėjo mano nuodėmes, yra tas pats Išpirkėjas, kuris taip pat išgelbės tuos, kurie mane stipriai įskaudino. Negalėjau nuoširdžiai tikėti pirma tiesa, netikėdama antrąja.

Mano meilei Gelbėtojiui augant, taip pat augo mano troškimas skausmą ir pyktį pakeisti Jo gydančiuoju balzamu. Tai buvo daugybę metų trukusi pažanga, reikalavusi drąsos, pažeidžiamumo, atkaklumo ir mokymosi pasitikėti Gelbėtojo dieviškąja galia gelbėti ir gydyti. Man vis dar reikia padirbėti, bet mano širdis paliko karo kelią. Man buvo duota „nauja širdis“ [Ezechielio 36:26] – tokia, kuri pajautė stiprią ir išliekančią meilę asmeninio Gelbėtojo, kantriai mane vedusio į geresnę vietą, raudojusio su manimi ir žinojusio mano liūdesį. [...]

Vyresnysis Ričardas G. Skotas sakė: „Negalite ištrinti to, kas buvo padaryta, bet galite atleisti. Atleidimas gydo baisias, tragiškas žaizdas, nes jis leidžia Dievo meilei išvalyti jūsų širdį ir protą nuo neapykantos nuodų. Jūsų sąžinę jis apvalo nuo keršto troškimo. Jis atlaisvina vietą gryninančiai, gydančiai ir atkuriančiai Viešpaties meilei“ (“Healing the Tragic Scars of Abuse,” *Ensign*, May 1992, 33).

Mano žemiškasis tėvas taip pat patyrė stebuklingą širdies permainą pastaraisiais metais ir atsigręžė į Viešpatį – ko nesitikėjau šiame gyvenime. Dar vienas liudijimas man apie visišką ir keičiančią Jėzaus Kristaus galią.

Žinau, kad Jis gali išgydyti nusidėjėlių ir tuos, prieš kuriuos buvo nusidėta. Jis yra pasaulio Gelbėtojas ir Išpirkėjas, paguldęs savo gyvybę, kad mes galėtume vėl gyventi. Jis sakė: „Viešpaties Dvasia ant manęs, nes Jis patepė mane skelbti gerąją naujieną vargšams, pasiuntė mane *gydyti tų, kurių širdys sudužusios*, skelbti belaisviams išvadavimo, akliesiems – regėjimo; siuntė *vaduoti prislėgtųjų*“ [Luko 4:18; kursyvas pridėtas].

Visiems, kurių širdys sudužusios, kurie yra belaisviai, prislėgti ir galbūt skausmo ar nuodėmės apakinti, Jis siūlo išgijimą, atsigavimą ir išvadavimą. Liudiju, kad tas išgijimas ir atsigavimas, kurį Jis siūlo, yra tikras. Visiems reikia skirtingo laiko, kad išgytų. Svarbu skirti sau išgyti reikiamo laiko ir būti sau geriems vykstant šiam procesui. Gelbėtojas visada yra maloningas ir dėmesingas ir yra pasiruošęs suteikti mums reikiamą pagalbą.

Atleidimo ir išgijimo kelyje turime pasirinkti užkirsti kelią savo žalingiems įpročiams ar santykiams šeimose ar kitur. Visiems, kuriems galime daryti įtaką, galime pasiūlyti malonę vietoj žiaurumo, meilę vietoj neapykantos, švelnumą vietoj kandumo, saugumą vietoj sielvarto ir taiką vietoj vaidų.

Duoti tai, ko jums nedavė, yra galinga dieviško išgijimo, įmanomo per tikėjimą Jėzumi Kristumi, dalis. Gyventi taip, kad duotumėte, kaip Izaijas sakė, grožybę vietoj savo gyvenimo pelenų [žr. Izaijo 61:3], tai tikėjimo veiksmas, kuriuo sekame dievišku Gelbėtojo, iškentusio viską, kad galėtų pagelbėti visiems, pavyzdžiu. [...]

Liudiju, kad didžiausią meilės ir atleidimo pavyzdį parodė mūsų Gelbėtojas Jėzus Kristus, kuris kęsdamas agoniją sakė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.“ [Luko 23:34]. (Kristina M. Jy, „Grožybė vietoj pelenų: gydantis atleidimo kelias“, 2022 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga)